

[Søren Olesen.]

burde give de værnepligtige løn, fordi man derved ville opnå en ensartet behandling af dem, medens der nu i høj grad gøres forskel. Således er der sikret en del af de værnepligtige løn i den tid, de aftjener deres værnepligt, nemlig alle de af stat og kommune ansatte og mange funktionærer indenfor andre institutioner. De får halvdelen af deres løn i den tid, de aftjener deres værnepligt, samtidig med at de får gratis kost, logi, beklædning og nogen løn til lomme penge. Jeg synes, at der her sker en forskelsbehandling, og hvorfor skal det altid være en særlig fortjeneste at være ansat i det offentlige, i stat og kommune og i større institutioner, som har råd til at betale de værnepligtige en vis løn i den tid, de aftjener deres værnepligt, medens alle de, der arbejder i et frit erhverv, skal skubbes udenfor? Der er ingen, der taler om, at de skal have løn i den tid, de aftjener deres værnepligt. Visse af disse folk er på den måde blevet sat udenfor og det på en så iøjnefaldende måde, at det vil være uret imod deres familier, om de ikke også skulle have ret til underhold i den tid, så de ikke udsættes for, at deres erhverv og hele økonomiske forhold lider alt for stor skade eller slås helt i stykker. Nu fremsætter man altså dette lovforslag, der er sådan affattet, at jeg mener, man med hele denne lovgivning er ude at glide. Når jeg siger, at vi er til sinds at give det vor støtte, vil jeg også tilføje, at vi udtaler det håb, at man efterhånden vil nærme sig det forslag, vi har fremsat, nemlig at give alle værnepligtige løn, så de stilles ens.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil takke samtlige ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg forstår på det ærede medlem hr. Victor Gram og de øvrige ordførere, at man ønsker lovforslaget henvist til behandling i et udvalg, og jeg skal naturligvis der give alle de oplysninger, man ønsker, og deltage i forhandlingerne, om man ønsker det.

Et par enkelte bemærkninger vil jeg gerne svare på. Det ærede medlem hr. Søren Andersen udtalte, at efter hans formening fik administrationen efter denne lovgivning for store beføjelser. Det synes

jeg ikke er tilfældet. Administrationen giver visse retningslinier, som vi henstiller bliver fulgt af de kommunale myndigheder og af de sociale udvalg, og jeg mener, at de institutioner, der her er tale om, også selv er interesserede i at få visse retningslinier, og ikke mindst de værnepligtige selv er interesserede i at få at vide, hvordan den lovgivning er, som de eventuelt kan få hjælp af, når der er trang tilstede. Det må altså ikke forstås sådan, at administrationen skulle sige, at sådan og sådan skal det under alle omstændigheder være; der er tale om retningslinier, som jeg tror alle parter er interesserede i at få fastlagt.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen udtalte også, at han var lidt betænkelig ved, at hjælpen i visse tilfælde kan ydes i indtil 6 uger efter hjemsendelsen, idet han frygtede for, at de pågældende så kunne fristes til ikke at være interesserede i at søge arbejde. Jeg gør opmærksom på, at betingelsen for at få hjælp er, at de pågældende står tilmeldt arbejdsanvisningen som ledige, og det vil altså sige, at hvis der skulle være nogen som helst mulighed for at få arbejde, vil de få anvist arbejde; der kan jo ikke blive tale om, at de, som eventuelt kan få eller har arbejde, ikke også skulle påtage sig dette.

Det ærede medlem hr. Carsten Raft var inde på de omkostninger, der er forbundet med gennemførelsen af lovforslagets bestemmelser, og syntes ikke, disse omkostninger var afskrækkende. Det mener jeg heller ikke de er. De hidtidige årlige udgifter er oppe på ca. 8,4 mill.kr., men jeg vil dog understrege, at den her foreslåede forhøjelse på mellem 1 og 2 mill. kr. er rent skønmæssig; jeg tør ikke garantere for, at den ikke skulle kunne blive noget større.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen var inde på underholdsbidraget, som jo er forskelligt i de 3 områder, hovedstaden, købstæderne og ude på landet, og gjorde opmærksom på, at vi før har drøftet denne forskel, nemlig da vi behandlede folkeforsikringsloven. De ændringer, vi på dette område gennemførte i folkeforsikringsloven, og som går ud på, at satserne fra 1. april hæves noget ude på landet og i købstæderne og nærmer sig hovedstadssatserne, vil udmærket kunne indføjes her i overens-